

OECD *Multilingual Summaries*

Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth

Summary in Finnish

Read the full book on:
[10.1787/growth-2012-en](https://doi.org/10.1787/growth-2012-en)

Talouspoliittiset uudistukset 2012: Kohti kasvua

Suomenkielinen tiivistelmä

- *Kohti kasvua* on OECD:n vuosittainen, OECD-maiden rakennepolitiikkaa käsittelevä raportti. Se kertoo reaalitylojen kasvattamiseen tähtäävien rakenteellisten uudistusten prioriteeteista OECD-maissa ja tärkeissä kehittyvissä talouksissa (Brasilia, Kiina, Intia, Indonesia, Venäjä ja Etelä-Afrikka). *Kohti kasvua* tutkii säännöllisesti myös uudistusten käyttöönottoa kaikissa käsitellyissä maissa.
- Tämä raportti sisältää kansainvälisesti vertailukelpoisia indikaattoreita, joiden avulla voidaan arvioida taloudellista suorituskykyä ja rakennepolitiikkaa monilla eri aloilla. Jokainen numero sisältää myös useita temaattisia tutkimuksia.

OECD on kertonut kaikkien OECD-maiden rakenteellisten uudistusten reaalituloja kasvattavista prioriteeteista *Kohti kasvua* -analyysien avulla vuodesta 2005 lähtien. Vuoden 2011 painoksesta alkaen analyysi sisältää myös BRIICS-maat – Brasilian, Kiinan, Intian, Indonesian, Venäjän ja Etelä-Afrikan – jotka ovat tärkeitä OECD:n ulkopuolisia maita, joiden kanssa OECD on tiiviissä yhteistyössä. Tämän prosessin avulla valtiot voivat pohtia väestönsä pitkäaikaiseen elintason vaikuttavia poliittisia uudistuksia. *Kohti kasvua* -analyysiä on käytetty G20-maiden Keskinäisessä arviointiprosessissa vuoden 2009 Pittsburghin huippukokouksesta lähtien.

Tässä uusimmassa *Kohti kasvua* -raportin numerossa arvioidaan poliittisten uudistusten kehitystä kriisin alettua, eli vuosina 2007–2011. Kriisi on tuonut tullessaan uusia poliittisia haasteita ja opetuksia, mutta myös tehnyt entistä selvemmäksi, kuinka tarpeellisia monet *Kohti kasvua* -prioriteetit ovat. Päällimmäiset kriisin alkamisen jälkeen vuosien varrella ilmenneet uudistumallit, jotka esitellään lyhyesti yleiskuvan antavassa kappaleessa (Kappale 1) ja yksityiskohtaisemmin maakohtaisissa muistutuksissa (Kappale 2), ovat:

- Uudistusten nopeus, mitattuna maiden reagoimisena Kohti kasvua -raportin aikaisemmissa numeroissa esitettyihin uudistusprioriteetteihin, oli yleisesti suurempi kriisin jälkeen kuin ennen sitä.
- Uudistusten nopeus ja luonne on kuitenkin vaihdellut tuntuvasti kriisin toisistaan selvästi poikkeavien vaiheiden välillä. Alussa vuoden 2008 taantuma hidasti rakenneuudistuksia OECD-maissa, koska kiireellisintä oli vakauttaa kokonaisuus ja tarjota tulotukea työttömille. Kun julkisen talouden vakauttamisesta keskipitkällä aikavälillä tuli tärkeämpää, uudistuksia otettiin käyttöön alueilla, jotka tukisivat julkisen talouden sopeuttamista, esimerkiksi eläkejärjestelmät, hyvinvointipalvelut ja julkisen sektorin uudistukset.
- Kriisi ja sitä seurannut hidas elpyminen ovat käynnistäneet rakenneuudistuksia, erityisesti niitä eniten tarvitsevilla OECD-maissa. Alemman tulotason OECD-maat, jotka yleisesti tarvitsevat uudistuksia muita maita kipeämmin, sekä maat, joissa työttömyys nousi eniten kriisin aikana, ovat hyödyntäneet heitä koskevia *Kohti kasvua* -prioriteetteja enemmän kuin muut maat.
- Vuoden 2009 jälkeen myös julkisen talouden vakauttamisen tarve ja paisuvien valtionlainojen luomat taloudelliset paineet ovat sysänneet liikkeelle uudistuksia. Tämä eroaa aikaisemmista kokemuksista, joiden mukaan finanssipolitiikan kiristäminen on taipuvainen hillitsemään uudistuksia. Mahdollisen talouskasvun lisäämiseen, hintakilpailukyvyyn palauttamiseen ja julkisen talouden kestävyysnäkökohtia poliittisesti tärkeitä uudistuksia on nopeutettu kriisin viimeisen vaiheen aikana maissa, joihin Euroopan velkakriisi on vaikuttanut.
- Kriisin vaikutus oli sekä heikompi että lyhyempi BRIICS-maissa, mutta teki myös entistä selvemmäksi osallistuvamman talouskasvun tuottamisen kykenevien toimenpiteiden tarpeen. Kaikki raportissa käsitellyt kehittyvät taloudet ovat ottaneet käyttöön koulutusjärjestelmiensä laatua ja kattavuutta parantavia politiikkoja, mutta yhtä paljon ei ole tehty muiden tärkeiden prioriteettien hyväksi, esimerkiksi suorien ulkomaisten sijoitusten esteiden vähentämiseksi ja oikeusturvan parantamiseksi.
- Viime vuosina tehdyn perusteella etusijalle on asetettava politiikka, joka voi lisätä työpaikkoja jatkuvan julkisen talouden vakauttamisen huomioon ottaen:

* Tehokas ja aktiivinen syrjäytyneiden työntekijöiden uudelleen koulutukseen ja työhön palaamisen kannustamiseen tähtäävä työmarkkinapolitiikka voi vähentää työttömyyden sinnikkyyttä. Sellaisen politiikan suojelemiselle julkisen talouden vakauttamiselta ja tukemiselle työttömyyskorvausten uudistuksilla on olemassa hyvät perusteet, kun työmarkkinoiden elpyminen on tukevalla pohjalla. Erityisesti kriisiin liittyvät korvausten korotukset tai niiden keston pidentykset voidaan poistaa käytöstä vaiheittain ja samalla joistakin viimeaikaisista työttömyysturvan lisäyksistä voidaan tehdä pysyviä.

* Talouskasvua tukevat verouudistukset voisivat tukea työpaikkoihin liittyvää elpymistä ja samalla julkisen talouden vakauttamista, sikäli kuin ne otetaan käyttöön niin, että niillä saadaan kerättyä verotuloja. Esimerkkejä ovat veromenojen poistaminen ja verorasituksen siirtäminen työttömyydelle ja talouskasvulle vähemmän haitallisia veropohjia kohti, esimerkiksi kiinteän omaisuuden ja kulutuksen verotukseen sekä ympäristöverotukseen.

* Tuotemarkkinauudistukset ovat etusijalla monissa OECD-maissa – erityisesti Euroopassa – ja niillä voi olla melko nopea vaikutus talouskasvuun, varsinkin jos niitä toteutetaan tietyillä suojatuilla toimialoilla, esimerkiksi vähittäismyynnissä ja asiantuntijapalveluissa. Näiden alojen mahdollisuudet luoda työpaikkoja nopeasti ovat melko suuret.

* Uudestaan taloudelliseen pysähtyneisyyteen ajautuvissa talouksissa on tärkeää, että poliittinen vastaus perustuu kriisistä opittuun: mikä toimii pehmentäessä heikon toiminnon työmarkkinavaikutusta, esimerkiksi päätöksentekijöiden ohjelmien hyödyntäminen.

Vaikka kriisi on tehnyt entistä selvemäksi kuinka tärkeitä rakenneuudistukset ovat ja sysännyt muutoksia liikkeelle, huolenaiheena on se, että jotkut uudistuksista voivat olla haitallisia lyhyellä aikavälillä, esimerkiksi jos ne heikentävät kokonaiskysyntää. Kappale 4 tuo selvyttä rakenneuudistusten lyhyen aikavälin vaikutuksiin OECD-maiden 30-vuotisen uudistuskokemuksen perusteella. Kappale sisältää useita opetuksia, joiden avulla nykyinen poliittinen uudistusasiasta voidaan suunnitella niin, että se käynnistää elpymisen:

- Huoli rakenneuudistusten mahdollisista kielteisistä vaikutuksista vaikuttaa liioitellulta. Vaikuttaa siltä, että jotkut rakenneuudistukset vahvistavat talouskasvua varsin nopeasti, ja hyvin harvat uudistukset aiheuttavat kustannuksia lyhyellä aikavälillä.
- Kestää kuitenkin kauan – normaalisti useita vuosia – ennen kuin kaikki uudistusten edut tulevat esiin.
- Myös sykliset olosuhteet ovat osallisina uudistusten lyhyen aikavälin vaikutuksiin. On todisteita siitä, että "vaikeina aikoina" jotkut työmarkkinauudistukset (erityisesti työttömyyskorvausjärjestelmien ja työn suojelun uudistukset) voivat väliaikaisesti huonontaa taloudellista tilannetta. Lamasta vielä kärsivissä talouksissa, ja ellei nykyinen politiikka ole selvästi poikkeavaa, tällaiset uudistukset voi olla parempi toteuttaa vasta, kun työmarkkinoilla näkyy selviä elpymisen merkkejä.
- Hyvin suunniteltu työ- ja tuotemarkkinauudistusten paketti olisi kaikista hyödyllisin ratkaisu ja lieventäisi joidenkin yksittäisten uudistusten siirtymäkustannuksia – esimerkiksi tuotemarkkinoiden vapauttaminen yhdessä työpaikkojen suojelun tai työttömyyskorvausuudistusten kanssa voi lievittää mahdollista viimeksi mainittuun liittyvää reaali-palkkojen laskua.
- Rakenneuudistusten lyhyen aikavälin vaikutukset ovat suurempia, jos tehokas kommunikaatiostrategia sekä vahva ja hyvin säännelty pankkiala vaalivat luottamusta ja houkuttelevat kotitaloudet ja yritykset kuluttamaan tulevien, uudistusten ajamien lisätulojen perusteella.

Kasvavien tuloerojen hyväksyminen useimmissa OECD-maissa viimeisten vuosikymmenten aikana on tuonut esille huolen siitä, että rakenneuudistukset – ja siksi myös jotkut Kasvua kohti -raportin prioriteeteista – voivat lisätä tulojen eriarvoisuutta. Tällaisista huolenaiheista on tullut näkyvämpiä kriisin yhteydessä, erityisesti niissä maissa, joissa nykyisten uudistusten takana on etupäässä julkisen talouden vakauttamistavoitteet. Kappaleessa 5 tutkitaan eriarvoisuuden vähentämisen ja talouskasvun tukemisen välisiä täydentävyksiä ja kompromisseja:

- Moniin rakenneuudistuksiin liittyy kaksoishyöty, koska ne vähentävät tuloeroja ja kasvattavat samalla bruttokansantuotetta henkeä kohti pitkällä aikavälillä. Esimerkiksi henkisen pääoman kartuttamisen tukeminen, varsinkin keskiasteella, koulutuksen tehokkuutta ja oikeudenmukaisuutta lisäämällä, työmarkkinoiden dualismia vähentämällä, maahanmuuttajien kotouttamista edistämällä ja lisäämällä naisten osallistumista työmarkkinoille. Myös veromenojen vähentäminen ja marginaaliveroasteen alentaminen tukevat kummankin tavoitteen saavuttamista.
- Muihin uudistuksiin voi sitä vastoin liittyä talouskasvun ja tulonjaon tavoitteiden välinen vastakkainasettelu. Esimerkiksi verotuksen painopisteen siirtäminen työn verotuksesta ja tuloverotuksesta kohti kulutuksen verotusta vahvistaa työn, säästämisen ja sijoittamisen kannustimia, mutta voi lisätä eriarvoisuutta. Alemmille tulotasoille kohdistetut varainsiirrot voivat kuitenkin lievittää tämän kompromissin vaikutuksia.

Tulonjakoa eivät muokkaa vain pitkän aikavälin trendit, esimerkiksi politiikan ja instituutioiden muutokset, teknologiset muutokset ja globalisaatio, mutta siihen vaikuttavat, joskus pysyvästi, myös makrotaloustieteelliset sokit, esimerkiksi äskettäinen rahoituskriisi. Kappale 6 tarkastelee 40:n OECD- ja BRIICS-maan 30 vuotta kattavan empiirisen analyysin perusteella makrotaloustieteellisten sokkien vaikutusta sekä tulonjakoon että työn jakautumiseen ja niitä muokkaavien poliitikkojen ja instituutioiden rooliin, Kappaleessa kerrotaan ketkä hyötyvät ja ketkä häviävät ja tuodaan selvyttä riskien jakamisen ja talouskasvun väliseen suhteeseen:

- Vaikeilla ajoilla on ollut yleisesti suurin vaikutus köyhimpien tuloihin ja nuorten työllisyyteen, vaikkakin ne ovat myös nousseet vahvemmin hyvinä aikoina. Aikaisemmat rahoituskriisit satuttivat korkean tulotason kotitalouksia ja köyhiä enemmän kuin keskiluokkaa.
- Tuotemarkkinoiden vapauttaminen, kaupan ja suorien ulkomaisten sijoitusten esteiden poistaminen ja korkean työn verotuksen madaltaminen ovat uudistuksia, joilla on positiivinen vaikutus riskien jakamiseen ja jotka samalla edistävät talouskasvua ja työllisyyttä, erityisesti tukemalla työvoiman uudelleenjakamista talouden kaikissa osissa.
- Monet sosiaaliturvaohjelmat vaikuttavat lievittäneen haavoittuvaisten ryhmien työn ja tulojen menetyksiä viimeaikaisten sokkien jälkeen, mutta koska tällaisista ohjelmista voi seurata myös työpaikkoihin ja tuloihin liittyviä kustannuksia, ne on suunniteltava huolellisesti. Tämä on erityisen tärkeää suurien työttömyyskorvausten, korkean vähimmäispalkan ja tiukan työpaikkojen suojelun kohdalla.
- Maat voidaan jakaa neljään ryhmään niiden poliittisen aselman tarjoaman sosiaaliturvan ja työvoiman uudelleenjakamisen perusteella. Suurimmassa osassa Manner-Eurooppaa tuloriskit jaetaan pääasiassa

sosiaaliturvajärjestelmien kautta, mutta englanninkielisissä maissa ja Aasian OECD-maissa luotetaan etupäässä uudelleenjakamista tukeviin instituutioihin. Pohjoismaissa käytetään kumpiakin järjestelmiä, ja kehittyvissä talouksista kumpiakaan instituutioita ei kehitetä. Sekä riskien jakamisen että talouskasvun tavoitteet saavuttava politiikka yhdistää uudelleenjakamista tukevat instituutiot – jotka tukevat aina kumpaakin tavoitetta – ja hyvin suunnitellun sosiaaliturvajärjestelmän – joka saavuttaa valitut vakuutustavoitteet pienimmillä mahdollisilla kustannuksilla.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisuja on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary !

OECD (2012), *Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2012-en